

nemførligt. Entreprenørerne arbejdede og arbejdede, men de maatte holde op, de kunde ikke gennemføre det Arbejde, de havde paataget sig. Det endte med, at de standsede Arbejdet og lod Sagen blive Genstand for en Voldgift med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de skulde fortsætte eller ikke.

Nu kunde vi ikke sikkert Resultatet af alt dette. Jeg ved, at der har været nedsat en Voldgiftskommission, og vi have rygtevis hørt, at den er kommen til et Resultat, der er til Fordel for Entreprenørerne og gaar imod Vandbygningsvæsenet. Men noget sikkert ved jeg, som sagt, ikke derom. I det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag § 27 b. 2. (Side 70) omtales denne Sag, men med en saa mærkelig Usikkerhed, at ingen kan opdage, hvordan Sammenhængen med det hele er. Man slutter i Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven med at sige, at „til Fuldførelse af Sikringsarbejderne vil der eventuelt behøves et yderligere Beløb, hvis Størrelse dog først kan opgives, naar en Voldgift, der er nedsat til Afgørelse af en mellem Vandbygningsvæsenet og Entreprenørerne for Kuperingens Opførelse opstaaet Tvist, har afgivet sin Kendelse.“ Jeg har altsaa hørt, at denne Kendelse er falden og er gaaet Vandbygningsvæsenet imod.

Naar jeg omtaler denne Sag ved denne Lejlighed, er jeg bevæget dertil ved de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører. Jeg mener, at det er rigtigt at henlede Opmærksomheden paa dette, navnlig ogsaa for at det ærede Finansudvalg kan komme til at erhverve saadanne Oplysninger om hele denne Sag, at det kan blive klart, hvorledes det forholder sig. Nu mener jeg ikke, at man skal rette Angreb paa Vandbygningsvæsenet, fordi det har taget fejl af Naturforholdene. Det er sikkert det, der er sket. Vandbygningsvæsenet har vurderet de Strømforhold, der herskede i Hobugt, paa en urigtig Maade, og har ikke taget sig i Vare for, at Bevægelserne og Strømforholdene i denne Bugt ere af en saadan Styrke, at der ikke kunde kastes en Dæmning tværs over den. Men er det Tilfældet ved Hobugt, at man ikke har kunnet gennemføre en saadan Foranstaltning, fordi Strømforholdene have taget Magten fra de vedkommende under Arbejdets Gennemførelse, er det utvivlsomt en mange Gange vanskeligere Sag at gennemføre: at kaste en Dæmning over Odde Sund, hvor Strømmen er af en ganske anden Mægtighed end ved Hobugt. Jeg tror derfor ikke

paa, at dette er gørligt, og jeg vil meget advare imod, at man fortsætter med Tanken derom.

Men — og derfor er det, som sagt, jeg nævner Spørgsmaalet — naar det ærede Finansudvalg, som oplyst af den ærede Ordfører, har overvejet Spørgsmaalet om at nedsætte en Kommission, og den ærede Minister i Dag har udtalt sig paa en saadan Maade derom, at det kunde synes at være noget, der vil blive til Virkelighed, vil jeg meget nødig have to Ting blandede sammen. Spørgsmaalet om Foranstaltninger ved Bovbjerg eller den hele Kystsikring fra Syd for Bovbjerg indtil Lodbjerg mod Nord, vil jeg meget nødig skulde blandes sammen med andre Ting, som hensigtsmæssigt kunde gøres til Genstand for en Kommissions Overvejelser, thi alle disse Forhold langs Kysten mod Vesterhavet ere en Gang afgjorte. Der har været nedsat en Kommission, som har fremsat et Forslag, og dette Forslag, der fremkom for over 30 Aar siden, har i Virkeligheden, selv om der er sket Afvigelser, været Grundlaget for alle de Sikringsforanstaltninger, der ere gennemførte. Vi have i Hovedsagen rettet os derefter. Kommissionen kom til det Hovedresultat, at der skulde foretages en Sikring, den vilde, at Limfjordens vestlige Bredning ikke skulde blive en Arm af Vesterhavet, men skulde være aflukket derfra med Undtagelse af den nødvendige Indsejling, som ogsaa er bragt til Veje. Derimod er den Skade, der sker paa alle Kyster af Limfjorden, og som Andragerne i det foreliggende Andragende beklage sig over, og Maaden, hvorpaa der kan træffes Foranstaltninger derimod, en hel anden Sag. At lade denne blive Genstand for Undersøgelse, for at man kan komme Beboerne langs Limfjordens Kyster til Hjælp, tror jeg, er et Krav, som man gør klogest i ikke at venté med at imødekomme, thi der er her virkelig Trang til Stede.

For at vende tilbage til det, som jeg begyndte med, vil jeg altsaa sige, at jeg vilde beklage, om man ikke i Tide skulde komme til at fortsætte Sikringsforanstaltningerne ved Bovbjerg, og jeg vilde beklage, om man blandede disse Forhold sammen med andre Spørgsmaal, med hvilke de slet ikke have noget at gøre.

Ovesen: I Betænkningens Nr. 236 staar der opført et Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren for offentlige Arbejder, om en Bevilling af 217,000 Kr. til et nyt Udløb i Ringkøbing Fjord ved